

Boj orgánů Výboru státní bezpečnosti proti ideologické diverzi imperialistických států za současných podmínek

( z vystoupení delegace SSSR)

Vážený soudruhu BENKEI!

Vážený soudruhu KARASI!

Především mi dovoďte, abych jménem člona politického byra ÚV KSSS, předsedy Výboru státní bezpečnosti při Radě ministrů SSSR s. ANDROPOVA Jurije Vladimiroviče, jménem členů kolegia Výboru státní bezpečnosti poděkoval vedení ministerstva vnitra Maďarské lidové republiky, osobně soudruhovi BENKEI za iniciativu při svolání této porady a za pozvání, abychom se jí zúčastnili a dále, abych mohl předat bojový pozdrav všem účastníkům porady - zástupcům Státní bezpečnosti z bratrských socialistických zemí.

Považujeme tuto poradu za další rozvoj nových forem spolupráce bezpečnostních orgánů socialistických zemí na úseku boje proti ideologické diverzi nepřitele. Základy byly položeny již na semináři v Havaně.

Ta okolnost, že se potvrzuje potřeba zavést do praxe schůzky podobného druhu, evědčí o nutnosti a naléhavosti problémů, vznikajících na úseku boje proti ideologické diverzi, o nutnosti periodicky přezkoumávat naše pozice, společně vypracovávat formy a metody pro nařzení podvratných



akcí v této oblasti.

Vedení Výboru státní bezpečnosti přikládal velký význam této poradě, vzhledem k tomu, že nám rozhodně pomůže dostat se vpřed ve věci rozšiřování kontaktu, zesílení spolupráce mezi bezpečnostními orgány našich zemí.

Období, které uběhlo po poradě na Kubě, je poznamenáno důležitými politickými událostmi, které mají historický význam. Během těchto let proběhly sjezdy komunistických a dělnických socialistických zemí, které určily cestu dalšího rozvoje každé socialistické země a socialistického společenství v celku. V usneseních sjezdů je shrnuta zkušenost komunistického budování, shrnuty výsledky obrovské práce lidu socialistických zemí při upevňování a rozvoji ekonomiky, kultury a stát-  
nosti zemí socialistického společenství.

Nejdůležitější politickou událostí v životě naší země je XXV. sjezd Komunistické strany Sovětského svazu. Sjezd obohatil teorii budování komunistické společnosti, hluboce a všestranně odhalil výsledky obrovské revolučně přetvářející činnosti strany a lidu, určil hlavní úkoly našeho rozvoje pro 10. pětiletku i na delší perspektivu. Usnesení sjezdu vyvolalo nový rozmach politické aktivity a pracovní energie sovětského lidu. V průmyslových podnicích, v zemědělství se široce rozvinulo soutěžení za splnění plánů 10. pětiletky před stanovenou lhůtou, které již dnes přináší své plody. Podle výsledků za první čtvrtletí 1977, druhého roku pětiletky tempo růstu průmyslové výroby se zvýšilo o 5,6%, produktivita práce o 4 %. Zejména je důležité, že vedle zvyšování efektivnosti společenské výroby, postupuje současně



proces zlepšování kvality práce, což znamená, jak jistě víte, devizu pro desátou pětiletku.

Nový rok pětiletky se zaznamenal rekordní úrodou obilnin, jsou reálné perspektivy pro zlepšení situace v živočišné výrobě. Značné úspěchy byly dosaženy v oblasti kultury a lidového vzdělávání. Země přešla k všeobecnému středněškolskému povinnému vzdělávání.

Všechno toto je doprovázeno dalším zvyšováním růstu blahobytu lidu, zvyšováním reálné mzdy u mnoha kategorií pracujících.

Při plnění usnesení XXV. sjezdu strana věnovala vážnou pozornost dalšímu zdokonalování sovětského demokratického systému, upevnění a rozvoji demokratických základů naší společnosti.

Na úseku zahraniční politiky ÚV KSSS, sovětská vláda dělají všechno možné, aby byl uskutečněn zahraničně-politický program, vypracovaný XXV. sjezdem. Tento program, jak je známo, je zaměřen na rozšiřování a upevňování mezinárodní spolupráce, na další boj za mír, za svobodu a nezávislost národů.

V důsledku úsilí, které věnuje Sovětský svaz společně s ostatními socialistickými státy k podpoře všech mírumilovných realisticky myslících sil podařilo se odvrátit hrozbu jaderné války, udělat mír ještě nadějnějším, ještě pevnějším. Aktivní zahraničně politická činnost ÚV naší strany, sovětské vlády a osobně generálního tajemníka ÚV KSSS s. L.I. Brežněva se setkává s neomezenou podporou ze strany všech sovětských lidí.



Uplynulé období charakterizuje nepřetržitý rozmach ekonomiky, kultury, životní úrovně všech zemí socialismu, jejich pevné hnutí za rozvoj socialistické společnosti na cestě ke komunismu.

Společně s upevňováním suverenity socialistických států stále těsněji jsou navazovány vzájemné styky, vznikají stále silnější jednotné zájmy v jejich politice, ekonomice, společenském životě.

Díky jednotě, solidaritě, vzájemné podpoře socialistické země vyřešily řadu velmi důležitých úkolů na mezinárodním fóru a především ve věci dalšího utvrzení principů mírového soužití, v boji za trvalý mír, za oslabení nebezpečnosti vzniku nové světové války.

Avšak toto nebezpečí a mnohé složitosti v mezinárodních vztazích ještě dále zůstávají.

Reakční imperialistické kruhy nemají v úmyslu složit zbraň. Poněvadž nepočítají s důležitými pozitivními změnami v mezinárodních vztazích, jdou proti snahám svých národů, které usilují o mír, a úporně se zachycují přežitých zásad politiky "z pozice síly". Imperialismus provokuje zostřování politické a ideologické konfrontace po každé, kdy jeho pozice jsou oslabeny. Tak postupuje i v současné době. Svoji neschopnost zastavit proces zmirňování mezinárodního napětí se pokouší kompenzovat zesílením podvrtné ideologické činnosti. V tomto vidíme projev zákonitosti. Perspektivy mírového soužití v dlouhodobém ideologickém boji jsou určovány objektivním procesem rozvoje společnosti. Socialismus pracuje pro mír a mír pracuje pro socialismus. Mírový rozvoj vede k zesílení pozic socialismu a míru. Avšak zmirňování napětí neruší třídní



boj, nýbrž přenáší těžiště tohoto boje na ideové soupeření. Prožíváme úsek velkého zostřování ideologického boje na mezinárodním fóru. V tomto boji nepřítel stále více přistupuje k ideologické diverzi, která se někdy mění v ideologickou expanzi. K provádění podvratné ideologické činnosti jsou stále aktivněji zapojovány speciální služby imperialistických států. Tajná fronta nadále bojuje. Za těchto podmínek orgány Státní bezpečnosti aktivizují svoji činnost na zmaření akcí z ideologické diverze nepřítel. Zesílení boje proti ideologické diverzi není zaměřeno proti zmirňování, jak to tvrdí nepřítel, nýbrž na jeho obranu. Činnost orgánů Výboru státní bezpečnosti se nedostává do rozporu s kursem strany pro zmirňování napětí. Naopak jejich činnost je této generální zahraničně-politické linii strany podřízena.

Proto když hodnotíme operativní situaci v celku, dochází k tomu pod vlivem dvou nejdůležitějších faktorů: na mezinárodním poli - zmirňování napětí; ve vnitřní oblasti - je to celý proces sociálně politického rozvoje sovětské společnosti, další zdokonalování a rozvoj socialistické demokracie.

Tyto faktory se staly zvláště určujícími proto, že také zmirňování mezinárodního napětí a další zdokonalování socialistické státnosti a socialistické demokracie slouží jedné věci - upevnění pozic socialismu, růstu jeho autority ve světě.

Zmirňování mezinárodního napětí odráží tužby národů světa a boj za tyto tužby je veden v čele se socialistickými zeměmi. Ony dosáhly reálných úspěchů nejen při prohlašování zásad zmírnění napětí, ale také při



jejich praktickém uskutečňování.

Nyní všichni hovoří o Helsinkách, avšak nikdo na Západě již nechce vzpomínat na to, že byly doby kdy nad samou myšlenkou uskutečnění takové porady se v kapitalistických zemích posmívaly. Otevřeně se prohlašovalo, že nemají zájem se zúčastňovat podobných porad. Avšak svět socialismu přinutil imperialisty, aby zasedli za jednací stůl. Svolání a práce porady v Helsinkách, jakož i jiná opatření, která byla uskutečňována pod vedením komunistických a dělnických stran socialistických zemí ve směru zmírňování mezinárodního napětí, zvýšily autoritu socialismu.

Obdobný obraz máme také v otázkách boje za zdokonalování socialistické demokracie. Různé úspěchy v této záležitosti upevňují politické pozice socialismu. Nepřítel se nemůže smířit s takovým rozvojem událostí, a svoji nesmiřitelnost odráží ve výpadech na politiku zmírňování, na socialistickou demokracii.

Reakční imperialistické kruhy, jakož i jim sloužící masové sdělovací prostředky a podvrtná ideologická centra bez ohledu na reality existující ve světě dělají všechno, aby kompromitovaly a zmařily jediný rozumný kurs k mírové koexistenci a spolupráci, který prosazují socialistické státy. Nikdy ještě imperialistické kruhy nepřikládaly podvrtné ideologické činnosti takový význam jako v současném období.

Ideologická diverze v nynějších podmínkách je jedním z nejnebezpečnějších prostředků podvrtného pronikání do zemí socialistického společenství. Imperialismus se pokouší používat na úseku ideologie diverzní metody, aby za



pomocí podvodu a falsifikací zvrátil mírumilovnou zahraniční politiku Sovětského svazu, vyvolal uvnitř naší země protispolečenské a protisocialistické projevy.

Rok 1976 se stal svérázně rekordním rokem v rozvoji ideologické diverze. Zesílila rozhlasová propaganda nepřítelů, dochází k hromadnému zasílání protisovětské literatury, nepřítel organizoval velké akce, vypočítané na to, aby těžiště ideologické diverze se přeneslo na území socialistických států.

Není těžké vidět, že uchylování se k diverzím na úseku ideologie odráží strach buržoazie o svoji budoucnost, snahy pozastavit za každou cenu bankrot buržoazní státnosti a politiky.

Praktický výraz ideologické diverze nachází v podvratných akcích, zaměřených na inspirování protisocialistických tendencí a procesů, které jsou vypočítány na oslabení socialistického státního a společenského zřízení v každé jednotlivé zemi, dále k oslabení jednoty a sounutosti zemí socialistického společenství.

Ideologická diverze je podřízena především dosažení politických cílů, provádí se při narušování norem mezinárodního práva, předpokládá se vměšování do vnitřních záležitostí socialistických zemí, dotýká se jejich suverenity. Konečným cílem ideologických diverzí je restaurace kapitalismu v socialistických zemích, při které by tyto země nebyly schopny se postavit proti agresi imperialismu.

Nyní je zejména nápadná snaha nepřítelů stmelit jednotnou frontu protisocialistických sil tím, že se spojí státní aparát, propagandistická a ideologická centra



s různými emigrantskými, nacionalistickými, klerikálními a jinými protisocialistickými formacemi a organizacemi.

Složitá struktura podvratných orgánů, různorodost používaných jiných prostředků a metod, způsobily že soustředěné řízení podvratné ideologické činnosti se ocitá v rukou vlád imperialistických států.

Toto se zvláště názorně projevilo v činech nynějšího amerického prezidenta. Tak např. pod záminkou "svobodné výměny informací a idejí" nová americká administrace má v úmyslu rozšířit činnost proti socialistickým zemím těch podvratných center jako jsou "výbor rozhlasu Svoboda" a "Svobodná Evropa". Obě uvedené stanice jsou již dávno vedeny CIA a jak se nyní přiznává oficiálně, jsou "neoddělitelnou součástí vlády USA".

Speciální služby USA a jejich spojenců značně zaktivizovaly úsilí na podvracení jednoty mezinárodního komunistického hnutí, na oslabení internacionálních svazků komunistických stran kapitalistických zemí s KSSS a bratřinskými stranami jiných socialistických států.

xxx

Hlavní ostří ideologické diverze imperialismus zaměřuje především proti KSSS. Americký profesor Georg KENNAN, který se specializuje na protikomunistické výmysly v ruské otázce, napsal toto: "Pokud se někomu podaří narušit jednotu a sílu komunistické strany jako politického nástroje, může se sovětské Rusko brzy přeměnit z jednoho z nejsilnějších států v nejslabší a nicotnou národnostní společnost".



Slova KENNANA nejsou zdaleka prorocká, odrážejí pouze strategické záměry amerického imperialismu. Západní rozvědky, propagandistické a jiné speciální orgány, které zaměřují ideologickou diverzi proti KSSS, doufají v oslabení její vedoucí úlohy, jejího vlivu na lidové masy, doufají v kompromitaci zahraniční a vnitřní politiky, konkrétních politických řešení, její organizátorské úlohy.

Jiným důležitým objektem ideologické diverze imperialismu je sovětský socialistický stát jako hlavní nástroj komunistického budování.

Ve snaze oslabit socialistický stát zevnitř, ideologický diverzant hledá možnosti, aby zmenšil jeho organizační úlohu při provádění zahraniční a vnitřní politiky, při budování socialistické ekonomie, při regulaci výrobních vztahů, při podpoře společenského pořádku, při dodržování zákonů, zabezpečování práv a zájmů sovětských občanů. Ustávají podvrtné činy imperialismu proti nejdůležitějším součástem našeho státu, jakými jsou sovětská armáda, prokuratura a soud, ministerstvo vnitra a státní bezpečnost.

Mnoho úsilí imperialismus vynakládá na podvracení vedoucí úlohy dělnické třídy. Diverzemi je sledován díl otupit její třídní sebeuvědomění, snížit politickou aktivitu. Šíření koncepce tzv. spotřebního socialismu, kdy se pokoušejí postavit proti sobě dělnickou třídu a jinými sociálními skupinami sovětské společnosti, zejména intelligence, náš nepřítel vědomě spekuluje s některými novými jvy, které byly oživeny v souvislosti s vědecko-technickou revolucí. Pokoušejí se vyobrazovat dělnickou třídu "jako konzervativní sílu", která prý není



schopna vést současný "průmyslový a intelektuální stát a boj mas za socialismus a komunismus".

Intenzivní podvratná ideologická činnost je prováděna proti sovětské inteligenci. Stále rostoucí úlohu inteligence při rozvoji společnosti nepřítel by chtěl využít pro své cíle. Snaží se odtrhnout inteligenci od komunistické strany a sovětského státu, odpoutat ji od úsilí řešení celonárodních úkolů.

Aktivní nepřátelské socialismu působení je vyvíjeno na mládež. Vychází ze toho, že mladí lidé jsou nezkušení v třídním boji, nemají dostatek životních zkušeností, představitivosti, ideologičtí diverzanti mládeži nalhávají, snaží se získat ji pro módní buržoazní teorie, naočkovat jim apolitičnost a nihilismus, postavit proti Komsomolu neorganizovanou mládež, Komsomol proti straně, mladou generaci proti starší generaci sovětských lidí a takovým způsobem dostat alespoň nějakou část mládeže na cestu boje proti socialistickému zřízení.

Jednou ze zvláštností podvratné činnosti center ideologické diverze imperialismu je jejich snaha působit; výběrově pokud jde o objekty nepřátelského ideologického vlivu. Na jedné straně se pokoušejí přidávat své podvratné činnosti, zejména propagandě, celkový charakter, obsáhnout za její pomoci všechny sociální skupiny obyvatelstva socialistického státu. Na druhé straně se pokoušejí o nepřátelský vliv diferencovaně zejména se orientují na zástupce umělecké, vědecko-technické a humanitární inteligence, dělnickou třídu, studentskou mládež, na zástupce jednotlivých národností, atp.



Po podepsání Závěrečného aktu KEBS se v taktice provádění ideologické diverze proti SSSR objevila nová specifika. Statě tohoto aktu o výměně idejí, informací a lidí nepřítel se pokouší vykládat po svém v odtržení od ostatních zásad a interpretovat je jako právo na vměšování se do vnitřních záležitostí socialistických zemí pod záminkou svobodné výměny myšlenek. Nepřítel, vycházeje z uvedené interpretace, podniká kroky k další aktivizaci ideologického pronikání do SSSR, přičemž využívá masové sdělovací prostředky, legální a nelegální metody podvrtné činnosti.

Síly reakce, působící proti politice zmírňování mezinárodního napětí, vedle spekulací o mýtu "o sovětské válečné hrozbě" západu, rozdmýchávají provokační pokřik kolem statí Závěrečného aktu. Snaží se přesvědčit světovou veřejnost o tom, že Sovětský svaz prý narušuje dohody dosažené v Helsinkách, zejména takové, které se dotýkají demokratických práv a svobod občanů, dále spolupráce v humanitárních a jiných oblastech. Široce jsou rozšiřovány výmysly o pronásledování v SSSR osob jiného smýšlení, o využívání psychiatrie pro politické cíle, o různých překážkách při výjezdech do zahraničí atd. Při tomto je používána pomleuvačná informace a která je dodávána nepřátelskými elementy.

Je třeba říci pravdu, že u nás nikdo není pronásledován za jiné smýšlení. Pokud budeme hovořit o těch, kdož přímo vystupují proti našemu státnímu a společenskému zřízení, také tato fakta porážejí nepřátelské výmysly. Dostatečné je, že k 10. květnu 1977 celkem v našich nápravně pracovních zařízeních byly 122 osoby, které jsou odsouzeny za protisovětskou agitaci a propagandu.



V naší zemi není ani jednoho případu, kdy by někdo ze zdravých lidí byl odeslán do psychiatrické nemocnice. Nejsou činěny zábrany při výjezdu žadatelů, kteří se chtějí spojit se svými příbuznými, kteří žijí v jiných zemích. Po poradě v Helsinkách do sovětského zákonodárství byla zahrnuta řada dodatků, které zjednodušují proceduru vyřizování výjezdů a uzavírání sňatků sovětských občanů s cizinci. Je pravdou, že stejně jako dříve zamítáme výjezdy těm osobám, které jsou nositeli státního tajemství. Avšak toto plně odpovídá mezinárodní praxi.

Jak vidíte, nepřátelské kampaně ve směru narušování práv člověka a svobody osobnosti v SSSR, dále na "obranu politických vězňů" jsou vlastně důkladně promyšlenou a koordinovanou diverzní akcí. Ve sladěnosti vystoupení buržoazních listů, časopisů, rozhlasu a televize vidíme přítomnost dirigentské taktovky.

Tak zhodnotil nepřítel. "obhajoba politických vězňů" je jedním z nejúčinnějších způsobů protisovětské činnosti, poněvadž o těchto akcích se dovídají protisovětské elementy v SSSR a mohou být pro ně "morální podporou". Pouze v roce 1976 se v USA, Kanadě, Izraeli a řadě zemí západní Evropy objevilo asi 300 různých "výborů", které prohlašují za svůj hlavní cíl "boj za svobodu osobnosti v SSSR".

Nepřítel organizuje kolektivní výzvy a demonstrace, vystupuje s provokačními požadavky, svolává různé "konference", přednášky a jiné protisovětské akce, do kterých zatahuje vědce, státní a veřejné činitele Západu. Velmi výrazně se tato tendence odrazila ve volebním



kampani v USA, kdy kandidáti na prezidentské místo se dopouštěli přímého vměšování do vnitřních záležitostí Sovětského svazu.

Četné "rozhlasy" Západu se v této protisovětské vřavě obracejí za úsluhami k protisocialistickým elementům, přičemž vytvářejí zdání opozice proti socialistickému zřízení. "Naši nepřátelé - řekl L.I. BREŽNĚV na XVI. sjezdu odborů - by chtěli najít alespoň nějaké síly, které by vystupovaly proti socialismu uvnitř našich zemí. A poněvadž takové síly nejsou, jelikož v socialistické společnosti neexistují porobené vykořisťované síly, ani porobené vykořisťované národnosti, snaží se najít jakousi náhražku, kdy za pomoci lživé reklamy vytvářejí zdání o "vnitřní opozici" v socialistických zemích. Právě z těchto důvodů je organizován pokřik o tzv. "jinak smýšlejících osobách", pokřik do celého světa o "narušování lidských práv v zemích socialismu".

Protisovětské propagandistické kampaně, prováděné proti Sovětskému svazu, souvisí s různými provokačními akcemi proti sovětským úřadům a občanům v zahraničí, jejich počet v letech 1976 - 1977 velmi vzrostl. Největší počet provokací je organizován sionisty. Téměř 2 x se zvýšil počet provokací ze strany nacionalistických organizací, především ukrajinských a pobaltských. Výrazně se zvýšil počet protisovětských projevů, jejichž organizátoři jsou profašistické a ultralevicové organizace. V důsledku chuligánské provokační činnosti protisovětských organizací a skupin za přímé účasti rozvědných služeb mnohé sovětské úřady utrpěly vážnou materiální škodu. V roce 1976 se uskutečnilo 27 případů ostřelování, zháření a pokusů o výbuch v sovětských úřadech a dopravních prostředcích v zahraničí, 114 sovětských občanů pod různými



záminkami bylo zatčeno nebo zadrženo. Vzrostl počet nabídek ke spolupráci a případů přemlouvání k emigraci.

Speciální služby nepřítele, které dirigovaly provádění ideologických diverzí, snažily se také kontrolovat efektivnost prováděných opatření, reagovaly na změny v situaci, přizpůsobovaly své akce k novým podmínkám.

Příkladem může být přístup nepřítele k hodnocení významu celoevropské porady. Pokud po zahájení nebo za určitou dobu po zahájení obsah propagandistických kampaní byl zaměřován na to, aby byl snížen význam porady, zdiskreditováno podepisování dohod jako takové, "které k ničemu nezavazují", počátkem 76. roku Závěrečný akt se začal posuzovat jako jistý "právnícký" podklad pro napadání na Sovětský svaz a jiné socialistické země. Dalším příkladem pokusů přizpůsobit se k určitým podmínkám laciných propagandistických téz může posloužit neblaze proslulý boj za lidská práva. Když na XX. sjezdu naše strana vyhlásila linii o zesílení boje proti různým narušováním socialistické zákonosti, vystoupil nepřítel s jednoznačným výkladem tohoto usnesení sjezdu. Tvrdil, že je to pouze běžná propagandistická akce Sovětského svazu. Argumentace při tom byla jednoduchá: socialismus prý je společnost bez zákonů a proto o žádné zákonnosti za socialismu nemůže být řeči.

Za určitou dobu tón západní propagandy se změnil. Jednalo se již nikoliv o tom, že by zákonnost nebyla, nýbrž o tom, že zákon v SSSR prý je používán ne proti kriminálním zločincům, nýbrž proti osobám jinak smýšlejícím. Avšak také této tézi nebylo souzeno dlouho se udržet. Uskuptečnění řady procesů, které odhalovaly podstatu trestné činnosti tzv. "jinak smýšlejících", takové výmysly vyvrátily. Zabránění pokusu unést letadlo v Leningradě ze stra-



ny sionistických elementů, činnost BUKOVSKÉHO ve směru vytvoření teroristických skupinek, stejně tak i jiné konkrétní trestné činy přesvědčivě dokázaly všem oprávněně použití trestního zákona.

Po tomto nastoupilo období demagogie o boji za lidská práva. Demagogie, která v sobě neskrývá nic konstruktivního, nýbrž je vypočítána na široké použití. Není nahodilé, že takový spotřebitel je především otevřeným nepřítelem sovětského zřízení, který tuto demagogii využívá pro své politické cíle. Přizpůsobil ji ke svým potřebám jak nacionalista, tak revizionista. Využívají ji také nepřátelské elementy z řad církevně-sektářského prostředí. Existence této demagogie o lidských právech je výhodná pro nepřítele i pro jeho vnitřní potřebu, poněvadž pomluva o narušování lidských práv v socialistických zemích je prostředkem, který odpoutává pracující lid kapitalistických zemí od boje za svá sociální práva.

Pokud jde o skutečná lidská práva, zkušenosti z historie ukázaly, že tato práva je schopen zajistit pouze socialistický řád. Právo na práci, na vzdělání, na sociální zabezpečení, právo volit a být zvoleným do orgánu moci a řízení na všech úrovních, kritizovat a kontrolovat jejich práci, právo na účast při projednávání a schvalování usnesení, mezi to patří také různá rozhodnutí celostátního významu. To všechno je naše socialistická demokracie v realitě, v činech.

Socialismus a demokracie jsou neoddělitelné. Nyní nejen podle teorie, ale i podle mnoholeté praxe je známo, že skutečná pravá demokracie není možná bez socialismu, stejně jako socialismus není možný bez stálého rozvoje demokracie.



Nepřítel souběžně s nepřetržitými propagandistickými nástupy proti socialistickému zřízení podnikl řadu opatření k zesílení své činnosti ve směru podvratného pronikání do naší společnosti.

Mimořádně, dovoláme si vyjádřit se zde, k otázce propagandistických akcí nepřítel. Jsou skutečně celkově aktivní, často dobře připraveni a vyžadují rozhodného odporu z naší strany. Neprojevujeme zvláštní přecitlivělost k drobným kouznutím, třebaže dokonce bolestivým, nýbrž musíme zároveň s tím provádět preventivní opatření na nejzranitelnější místa nepřítel.

A takových zranitelných míst má imperialismus ne právě málo.

Vezmeme si takovou otázku. Američané doposud nepodpsali Deklaraci za lidská práva. Věc neespočívá v tom, že ten nebo jiný prezident to nechce udělat. Podstata otázky je mnohem závažnější. Věc spočívá v tom, že kdyby Spojené státy chtěly podepsat Deklaraci, musely by především nevyhnutelně změnit k vůli tomu svou nynější platnou ústavu. Vždyť Deklarace vyhláší rovnoprávnost národností, rovnoprávnost žen a celou řadu jiných práv. Ústava USA naopak stvrzuje nerovnost lidských práv v závislosti na národnosti, pohlaví, majetkových poměrech, atd., což znamená že přímo je v rozporu se samotnou podstatou Deklarace práv.

Dále. USA spekulují s otázkou svobodného pohybu. Avšak cesta do USA k trvalému ubytování je omezena kvótou, přičemž i v ní se odráží nerovnoprávný přístup k občanům různých národností, je dávana přednost lépe zajištěným atd.



K novým zosíření všeobecné krize kapitalismu všechny vady kapitalistického systému vplynuly zvlášť ostře. V kapitalistických zemích jsou bezostyšně popírána elementární lidská práva; vyvolává a schvaluje se rasismus, neokolonialismus, fašismus; vede se útok proti demokracii, proti kterékoliv straně, organizaci, které vystupují za osvobození člověka od "práva" být vykořisťovaným.

Na takových faktech je možné a potřebné bití nepřítele, odhalovat jeho pokusy "svalovat něco z nemocné hlavy na zdravou".

A když se, soudruzi, podíváme na všechny úsilí nepřítele zkompromitovat naše úspěchy, pomluvit socialismus a vidíme opravdové úspěchy reálné rozvíjené socialistické společnosti, mimoděk se vzpomínáme na jedno východní pořekadlo. Zní takto, "Pes vyje, avšak karavana kráčí dále". Naše karavana skutečně jde vítězným krokem a žádné vytí nemůže skryt nemohoucnost imperialismus, jeho ideovou ubohost.

Budeme však pokračovat. Taktické cíle nepřítele jsou zaměřeny především na vytvoření v SSSR organizovaného protisovětského podzemí, které se opírá na podporu z venčí, a současně vyhledávání mezi protisovětskými živly tzv. "společenských opozičníků", kteří by z legálních pozic vedli boj za "transformaci režimu".

Orientace nepřítele o kombinování legálních a ilegálních metod podvratné činnosti je přijata jako vodítka k činnosti protisovětských elementů uvnitř země. Nynější období poskytuje mnoho příkladů použití právě takové taktiky. V tomto se projevuje pokus nepřátelských elementů



využít na radu zvenčí situace, která se vytvořila v souvislosti se zmírňováním mezinárodního napětí, aby získali určitou kompenzaci za zmírnění napětí.

Ve skutečnosti činy nepřítelů vypadají takto. Na jedné straně - neodhalovat, uchovávat kádry, sjednocovat je a organizovat je do podzemních článků, využívat kanály spojení do socialistických zemí. Na druhé straně - nepřítel nemůže odolat svodu získat alespoň nějaké legální pozice. S určitostí se na toto téma hovoří v jednom dokumentu NTS:

"....za vzniklých podmínek je nutná vzájemná spolupráce otevřených i skrytých forem boje".

Působit podobně jako by šlo o zledovatělou horu?: "Její část je na povrchu, ta je vidět a podle ní se soudí (legalita), větší část je pod vodou, ví se o ní také, že existuje a že je odnoží viditelné části nad vodou" (sféra ilegální diverzní činnosti).

Podobného druhu pokyny dávají také jiné protisovětská centra.

Jeden z vedoucích činitelů organizace ukrajinských nacionalistů na shromáždění nacionalistů v New Yorku prohlásil:

"...Podzemí má za povinnost stát se spojovacím článkem mezi legálním nacionalistickým sektorem, působícím na Ukrajině a nacionalistickou emigrací".



Dále: " Provádět toto spojení je třeba cestou budování opěrných bodů, k čemuž mají být získáváni Ukrajinci, kteří bydlí v zemích, sousedících s SSSR. Organizaci takových bodů je třeba posuzovat jako jeden z nejdůležitějších praktických úkolů."

Zde je pokyn "Národní lidové fronty Litvy" (podobná existuje v emigraci): "...v nové etapě hlavním úkolem je maximální využití všech legálních a nelegálních prostředků boje".

Podobného druhu návody nejsou pouze prohlašovány.

Podíváme se, jak to probíhá v praxi. Pokusy legální činnosti se nejzřetelněji projevíly, za prvé ve stálém úsilí nepřítele mít v Sovětském svazu postavu, která by mohla hrát úlohu, nebo se vydávat za vůdce opozice, která údajně existuje v Sovětském svazu. Takovou úlohu po určitou dobu hráli JAKIR a SOLŽENICYN. Nyní tuto úlohu do určité známé míry hraje SACHAROV.

Co je možné říci o těchto lidech?

Zájem speciálních služeb nepřítele k JAKIROVI vyvolala řada okolností. Neposlední z nich bylo to, že JAKIR je synem známého vojenského náčelníka, který byl kdysi odsouzen, později rehabilitován. Sám byl souzen podle trestního řádu a také byl rehabilitován. Mimo to kolem JAKIRA se utvořila menší skupina osob z řad rehabilitovaných, která z různých důvodů, někde z přesvědčení a někde z neuvědomělosti, prohlásila se za bojovníky "za demokratické přetvoření".

Protispolečenský charakter jejich činů se ukázal již v první etapě. Spočíval v tom, že tyto osoby se okamžitě



postavily mimo existující u nás ústavní organizace. A mimo to počínaly si takovým způsobem, že prý bojují pouze za opravdovou demokratizaci našeho společenského zřízení. Toto právě vyvolalo pozornost nepřítele, poněvadž zde se rýsovala možnost vydávat tyto osoby za domnělé existující legální opozici v SSSR. Další vedlo k běžné praxi: omišaři, materiální a morální podpora ze zahraničí, široká reklama pro jejich činnost. A odplatou - smlouvačné informace.

Nakonec záležitost skončila pokusem vytvořit ilegální tiskový orgán (kronika běžných událostí) a přechodem ke konspirativní práci. Jak je vám známo, rozhodně jsme pře- kazili tuto činnost tím, že jsme JAKIRA, KRASINA a některé jejich společníky trestně stíhali. Avšak také velkou práci jsme odvedli na úseku profylaxe.

Velmi důležité přitom bylo to, že bylo potřeba nejen přesvědčit, ale také dokázat protisovětský trestní charakter činnosti JAKIRA a jeho skupiny, poněvadž - jak je vám známo - demagogická prohlášení o vylepšování socialismu, se kterými vystupovali, se setkávala s určitou, pokud nehovoříme přímo o sympatii, tak v každém případě blahosklonnou odezvou na straně jednotlivých zástupců tvůrčí inteligence. A někteří opravdu pobloudili, poněvadž se zamotali do zvonivé demagogie.

Něco jiného představoval SOLŽENICYN. Byl a je přesvědčeným nepřítelem socialismu, nepřítelem Říjnové revoluce, po dlouhé roky se připravoval k aktivní protisovětské činnosti. Na rozdíl od JAKIRA SOLŽENICYN si odpykal trest za konkrétní spáchanou trestnou činnost.



Když byl v řadách Sovětské armády, pokusil se utvořit protisovětskou skupinu a vypracoval pro ni akční program. V 50. letech byla mu projevona humanita, můžeme přímo říci, že zbytečná a SOLŽENICYN ji neopomenul využít. Stanovil si úkol: potvrdit se jako sovětský spisovatel a potom z těchto pozic vystupovat proti sovětskému zřízení.

Činnost SOLŽENICYNNA přibližně tak a probíhala. Na jedné straně vystupoval s díly, která odhalovala jeho protisovětské přesvědčení. Zároveň na druhé straně připravoval pomlouvačné materiály pro jejich zveřejnění na Západě.

Avšak trestná činnost SOLŽENICYNNA nebyla uzavřena pouze do rámce jeho literární činnosti. On i jeho blízké okolí aktivně se snažilo vytvořit podmínky pro podvratnou činnost na území země. Ještě za svého pobytu v Sovětském svazu SOLŽENICYN začal utvářet fond pro pomoc "politickým vězňům" avšak ve skutečnosti šlo o financování podvratných akcí. Vypracoval program pro protisovětské elementy, který oděil do formy "Dopisy vedoucím činitelům". Je zřejmé, že všechno toto dělal v těsném kontaktu se zpravodajskými službami, se kterými měl nepřetržité konspirativní spojení přes zahraniční dopisovatele.

V případě SOLŽENICYNNA, jak je vám známo, jsme poprvé v posledních letech využili takový přístup, jako je zbavení občanství a vyhoštění zločince ze země. SOLŽENICYN byl soudně stíhán za vlastizradu a byl mu určen trest zbavení občanství a vyhoštění ze země.

Doba ukázala, že tento trest byl jedině správným a vcelku se osvědčil. Dosáhli jsme odhalení SOLŽENICYNNA



jako nepřítele sovětského státu v očích sovětského veřejného mínění a co je hlavní - narušili jsme jeho přátelské svazky tím, že jsme ho vlastně zbavili možnosti provádět trestnou činnost na území našeho státu.

V současné době zůstává zde ještě jedna postava, na kterou nepřítel spoléhá jako na vůdce opozice, t.j. SACHAROV. Víte, jaký pevyk dělá západní propaganda kolem tohoto odpadlíka.

V rozpracování SACHAROVA jsou určité složitosti. Naše opatření jsou určována tím, že tento případ není pouze bezpečnostní, ale také politický. Není možno nepočítat s tím, že SACHAROV se zúčastnil objevení vodíkové bomby, má titul třikrát Hrdiny socialistické práce, je akademikem a laureátem Leninovy ceny, je seznámen se závažným státním a vojenským tajemstvím. Za těchto okolností naše činnost byla hlavně zaměřena na to, aby SACHAROV byl izolován, aby byl v očích veřejného mínění odhalen a jako politická figura zkompromitován.

Prováděná oparetivní a bezpečnostní opatření dovolila ve mnohém tyto problémy vyřešit. Činnost SACHAROVA probíhá úplně v jiných podmínkách nežli činnost JAKIROVA nebo SOLŽENICYNNOVA. Prakticky nemá žádné podpory v očích veřejného mínění uvnitř země, a osoby, které ho obklopují, t.j. 15 až 20 příživníků, ztratily jakoukoliv veřejnou tvář.

Neznamená to, že ve vhodný okamžik nenajdeme také jiné cesty pro řešení otázky SACHAROVA. Avšak dnes bezpečnostní opatření vůči němu jsou plně odůvodněná, dostatečně aktivní a všechno, co se SACHAROVEM souvisí, je námi dobře kontrolováno.



Vážným výsledkem operativně-bezpečnostních opatření, zaměřených na zabránění vytvoření ilegálních protisovětských článků je to, že jsme nepřipustili organizačního stmelení nepřátelských elementů, nepřipustili jsme vyplynutí nových postav.

Zvláště byla provedena opatření za tím účelem, aby se neobjevily podobné postavy mezi tzv. moderními malíři. Mnoho úsilí bylo věnováno tomu, aby patřičné působení bylo vyvinuto na některé vedoucí osobnosti tvůrčí inteligence, na narušení základů činnosti tzv. sekce Mezinárodní amnestie v SSSR atd.

Jiným příkladem aktivizace nepřátelské činnosti v legálních pozicích bylo úsilí nepřítele vyprovokovat nežádoucí procesy mezi některými skupinami obyvatelstva.

Např. se nám podařilo zmařit takový diverzní úmysl nepřítele, jako je využití pro podvratné cíle cest občanů židovské národnosti do Izraele za účelem sloučení rodin. Spočítali si, že tímto chtějí vyvolat emigraci nejen Židů, ale také osob jiné národnosti. Imperialismus se připravoval touto cestou inspirovat v naší zemi národnostní třenice, narušovat jednotu sovětské společnosti, dostat do konfrontace s orgány sovětské moci jednotlivé národnostní skupiny.

V současné době zpravodajské služby Západního Německa se pokoušejí vyvolávat emigrační nálady mezi sovětskými občany německé národnosti.

Zde bychom chtěli v rámci informace říci, že tahání ce kolem tzv. "německé kolonie" v Sovětském svazu jsou vyvolány tím, že na území SSSR žije značné množství Něm-



ců, kteří vzhledem k tomu, že v době války žili na okupovaném území, obdrželi právo "volksdeutsche". Potom tito Němci jako bývalí sovětské občané se vrátili do Sovětského svazu. Mezi touto kategorií osob vznikají nálady pro vycestování ze Sovětského svazu buď za účelem sloučení rodin anebo pod vlivem západní propagandy. Pokud jde o počty, vypadá to takto: celkem bývalých "volksdeutsche" na území SSSR je okolo 200.000 (a Němců celkem přes 2 miliony) a žadatelů o vycestování je přibližně 40 - 45 tisíc.

Řešíme tyto problémy nepřetržitě, avšak otázka - a to bych chtěl zdůraznit - spočívá nikoliv ve výjezdu v rámci sloučení rodin, nikoliv ve výjezdu za účelem usazení se v Izraeli nebo v NSR, jedná se o snahu nepřítele zorganizovat masové vystěhování sovětských občanů ze sovětského státu do kapitalistického světa, a tento záměr se nám podařilo překazit.

Nevylučujeme, naopak předpokládáme, že v další době budeme se opět střetávat s novými pokusy nepřítele vyvolávat k životu elementy nebo skupiny, které se budou vydávat za legální opozici v SSSR. Myslíme si, že neposlední úloha v tomto směru může patřit zejména sionistickým elementům. Reálně vycházíme z toho, že se vždy najdou nějakí odpadlíci, nebo skupina osob, která je nespokojena se socialistickým zřízením a která v tvrzení buržoazní propagandy.

V této souvislosti je vhodné poznamenat, že přes existenci pevné politické moci v naší zemi, která se opírá o morálně-politickou jednotu sovětské společnosti, nehledě na to, že celý lid pevně a přesvědčeně stojí na



Pozicích boje za komunismus a nehledě na to, že u nás není vykořisťovatelských tříd, že není sociální základny pro existenci protisovětských skupin a mohou být v naší společnosti lidé, kteří nesouhlasí k vůli rozličným důvodům s politikou našeho státu. Nechápat a nebo nepočítat s tím není možné. Rozvoj politického uvědomění mnohamilionových lidových mas, jejich výchova v duchu socialistické ideologie, morálky a mravů, zbavení se přežitků kapitalismu ve vědomí lidí - všechny tyto ideologické procesy sami o sobě, jak je známo, jsou pomalejšími než přebudovávání materiální základny společnosti. Mimo to vycházejí dnes zpěstované, každodenní protisovětské propagandy a přímých podvratných činů imperialistických center. Všechno toto musíme mít na zřeteli při naší praxi, v činnosti orgánů Státní bezpečnosti při boji proti ideologické diverzi nepřítelů.

Považujeme za nutné toto zdůrazňovat. Jak je známo, někdy jsou slyšet hlasy dokonce i ze strany vedoucích činitelů jednotlivých komunistických stran Západu o tom, že si můžeme dovolit nereagovat na protisovětské projevy, poněvadž jsme natolik silní, že se nepotřebujeme obávat vnitřních nepřátel, že našemu státu je již 60 let, že tento stát si může dovolit existenci určité období opozice.

Avšak je třeba mít na paměti to, že dokud existuje na světovém fóru dvojice protikladných systémů - socialistického a kapitalistického, dokud hlavním obsahem mírového rozvoje růstává třídní boj mezi nimi, jsme povinni projevovat bdělost, tvrdě a neúprosně obhajovat úspěchy Října. S nepřátelskými živly, které se pokouší vést boj proti našemu zřízení, je třeba zacházet jako s nepřáteli socialismu, lidmi, kteří jdou proti své vlasti, přisluhovači a také agenty imperialismu.



V rámci posloupnosti je třeba posoudit otázku ilegální činnosti.

Podvratné psilí nepřítel v ilegální sféře nachází své konkrétní vyjádření v neustálém vyhledávání osob a prostředků, kterým může navázat kontakt za účelem provádění na území země organizované protisovětské činnosti. Na kolik je toto hledání aktivní dá se uvažovat podle rostoucího počtu návrhů na spolupráci sovětským občanům za jejich pobytu v zahraničí a při jejich stycích s cizími státními příslušníky na území SSSR. Přitom se jedná o návrhy na spolupráci, které nesouvisí se shromažďováním špionážních zpráv, nýbrž souvisí s jejich získáváním k činnosti v protisovětském podzemí. Tomuto nasvědčuje také aktivita ve směru vysílání do SSSR emisarů, aby zde navázali spojení s osobami, které již navázaly kontakt s ideologickými centry a zpravodajskými službami nepřítel. Pouze za poslední dva roky na území země bylo odhaleno přes 350 emisarů "Výboru rozhlasu Svoboda", NTS, OUN, sionistických, klerikálních a jiných protisovětských center. Je pravdou, že mezi těmi, ke kterým šli, bylo také dost našich podstav.

O aktivitě nepřítel v ilegální sféře hovoří také neustálé zásobování sovětských elementů tiskem, tajnopisem, rozmnožovacími přístroji a nakonec poskytování značné finanční pomoci. Velký význam má bezpodmínečně také morální podpora, nehovoříme již o možnostech nabízených nepřátelským žvlům, aby využily sdělovací prostředky buržoazních zemí.

Prostředí, na které se nepřítel hlavně orientuje při organizování protisovětských akcí na území země, v posledních letech velkými změnami neprošlo. Jsou to



protisovětské živly, nacionalisté, církevníci, sektáři. To znamená nepřítel ozbrojuje antisovětismem ve formě revizionismu, nacionalismem a církevně sektářským světo-  
tovým názorem.

V činnosti vyjmenovaných nepřátelských živlů, náhle-  
dě na rozdíl v jejich politickém zabrvení, je nemálo  
společného, jak v ideologii, tak taktice. Velková ideolo-  
gie spočívá v tom, že všichni se přikrývají maskou revi-  
zionismu, což se názorně projevuje v použití hesla o  
lidských právech. Tato demagogie umožňuje spojit všechny  
protisovětské elementy. Uspokojuje jak nacionalistu, tak  
sektáře a jakéhokoli jim podobného člověka. Iřebaže  
každý z nich se pokouší při tomto řešit své vlastní spe-  
cifické úkoly, revizionismus jim pomáhá přikrývat podsta-  
tu protisovětské, protisocialistické činnosti. Je para-  
doxní, avšak je to fakt, že přikrývání revizionismem do-  
voluje nepřátelským živlům, kteří bojují s komunismem,  
hledat ochranu u některých představitelů komunistických  
stran kapitalistických zemí, nemluvě již o tom, že ji  
nacházejí u renegátů komunistického hnutí, u mezinárod-  
ního oportunistu.

Jednota v taktice - to je opět souhrn legálních a  
nelegálních metod boje proti sovětskému zřízení. Přitom  
se jedná nejen o samotnou formu legálnosti a nelegálnosti  
ale také o metody, způsoby provedení praktických podvrat-  
ných akcí. Nejzávažnějším z nich je snaha o vybudování  
nelegálních tiskových orgánů. Např. skupina protisověts-  
kých živlů, kteří mají spojení s NTS a jinými emigrants-  
kými organizacemi, se pokoušela vydávat "Kroniku běžných  
událostí", sionisté chtěli vydávat ilegální časopis "Ži-  
dé v SSSR", ukrajinští nacionalisté vydávali "Ukrajinský



věstník", nacionalistické a katolické elementy v Litvě "Kroniku katolické církve Litvy". Ve Tbilisi byl pokus utvořit časopis "Zlaté rouno". Je třeba hned poznamenat, že více méně nejnápadnější šíření na území SSSR si zvolili pouze náboženské publikace, vydávané baptisty - rozkolníky, a ostatní, mezi nimi i uvedení, v zemi neobíhají. Zpravidla jsou zhotovovány v několika výtiscích, posílají se na Západ a odtud jsou odbovovány, jakoby byly široce rozšířeny v zemi svého vydání.

Toto však žádným způsobem nesnižuje nebezpečí této metody podvratné činnosti, poněvadž jakýkoliv nápad, spojený s vydáváním ilegálního tisku, má v sobě určité organizační počátky, sjednocuje protisovětské elementy, zvyšuje jejich aktivitu, nicméně má nežádoucí politický ohlas.

Nejcharakterističtější pokusem sjednotit protisovětské živly na báze společné platformy bylo vyhlášení založení tzv. "výboru pro kontrolu dodržování helsinských dohod v SSSR".

Zde bych se chtěl zastavit u takové otázky, co vlastně znamenají tzv. "disidenti", poněvadž oni<sup>ch</sup> v souvislosti s tímto Výborem se dost píše v tisku.

Nepřítel přiřítá k "disidentům" každého, kdo vyjádřil nespokojenost nad něčím a nebo z vlastní politické lehkomyšlnosti povídá o "snadném a krásném" životě na Západě, u koho ještě pevně epí měřítácká psychologie, sportovní vztah ke společnosti. K nim patří také spisovatelé, herci, jiní představitelé vědecké a umělecké inteligence, kteří byli kritizováni za jakékoliv chyby.



My tyto lidi nepovažujeme za "disidenty". Považovat je za "disidenty", to by znamenalo, že jsme sedli na lep buržoazní propagandě.

S takovými lidmi je potřeba provádět politickou práci. Když vidíme účelnost jsou podrobena veřejnému odsouzení, jejich názory jsou odhalovány v tisku. Toto přináší výsledky, příklady o tom mámě.

K "disidentům" nepřítel počítá i skutečné nepřátele sovětského státu, snaží se je zakrývat kouřovou clonou lživé propagandy, aby nemohli být odhaleni a potrestáni.

Předseda Výboru státní bezpečnosti soudruh ANDROPOV v jednom ze svých vystoupení nazval takové "disidenty" "ubohým vojskem". Je tomu skutečně tak, poněvadž i ve skutečnosti se jedná celkem o nevelkou skupinu odpadlíků, mezi nimi jsou osoby, které žijí jako příživníci, žijí z darů z různých západních fondů. Mnozí z nich jsou i duševně choří. Toto však nijak nebránilo nepříteli vydávat takové lidi za aktivní opozici. Dali se dohromady pod hlavičkou tzv. "Výboru za dodržování helsinských dohod" v čele ORLOVEM.

Je třeba říci, že to byl první, více méně závažný pokus nepřítel stmelit protisovětské živly a získat pro ně legální centr v podobě zmíněného výboru. Toto je také názorným příkladem spojování legálních a nelegálních metod boje. Legálně na povrchu je to "výbor", který existuje údajně v rámci zákona a dokonce jako by to odpovídalo cílům politiky našeho státu. Mimochodem diverze právě v tomto také spočívá, že nepřítel pod zdáním hesel,



které odpovídají naší politice, se pokouší bojovat proti sovětské vládě. Tak je tomu i v tomto případě. "Výbor" se však ve skrytu opíral o ilegální činnost. Projevila se formou konspirativních styků se zahraničními protisovětskými centry a speciálními službami nepřítele, ve shromažďování a předávání informací na Západ, v pokusech získat pro činnost "výboru" jako reálnou sílu organizační ilegální články z řad nacionalistů, sektářů a sionistů, formou materiálního zabezpečování z neochvějně známého fondu SOLŽENICYNŮ. Ať chceme nebo ne, bezdůky se nám připomíná podobný ledový kopec, o kterém se již hovořilo v dokumentu NTS.

Charakteristickou zvláštností zejména tohoto případu je též to, že ORLOVOVA skupina se vytvářela a její činnost bezprostředně probíhala pod záštitou amerického velvyslanectví v Moskvě. Celou práci tohoto "výboru" řídil politický odbor velvyslanectví USA, zejména jeho pracovníci KOMZ a PRESSL (foneticky).

Je třeba říci, že to byl v posledních letech první případ, kdy organizováním protisovětské formace na území naší země se bezprostředně zabývalo oficiální zastoupení, t.j. americké velvyslanectví. A když již hovoříme o vměšování se do vnitřních záležitostí a ponecháme-li stranou demagogii o lidských právech, je to právě ten případ, který odhaluje novou administraci CARTERA.

Jak je vám známo, přerušili jsme činnost ORLOVA, GINZBURGA a jeho společníků ve Vilnu, Tbilisi a Kijevu. Několik lidí bylo zatčeno, u ostatních jsme se omezili na operativní opatření.



Přes aktivitu nepřítele tímto způsobem se také v tomto případě mu nepodařilo vybudovat nějakou znatelnou protisovětskou organizaci. Rozhodně jsme zmařili také jiné pokusy o vytvoření ilegálních buněk ze strany ukrajinských a arménských nacionalistů, likvidovali vznik ilegální sionistické strany. Ve všech případech toto bylo provázáno velkou profylaktickou prací ve směru k osobám které pobloudily, osobám, které se mohly dostat pod vliv aktivní části protisovětských živlů.

Při posuzování otázky chceme plně podtrhnout, že pokaždé, když v činech nepřátelsky zaměřených osob je skutková podstata trestného činu, použili jsme a budeme používat trestní stíhání. Nemůže být svoboda pro nepřátele svobody, která ve skutečnosti je zajištěna v socialistických zemích pro milionové masy pracujících. Tvrdá opatření jsou zde nutná

Když se pokusíme udělat shrnutí, dá se říci, že jsme nepřipustili vznik podzemí a dosáhli snížení počtu osob, které se aktivně podílejí na protisovětské činnosti. Toto považujeme za závažnou věc, poněvadž se projevila vcelku v operativní situaci, zabránilo se případnému lákání na protisovětské pozice takových osob, které se dostávaly pod vliv činnosti nepřátelských elementů nebo se dostávaly do jejich prostředí pod vlivem buržoazní propagandy.

Vystoupení ARLOVOVY skupiny časově odpovídalo některým podobným projevům také v jiných socialistických zemích. Tyto činy zajisté odráží snahy nepřítele inspirovat souběžné protisocialistické projevy v zemích našeho společenství, přidat jim charakter údajné jednotné opozice v socialistických zemích. Víme, že toto je pouze jejich přání.



Tím více bezpečnostní orgány zemí socialistického společenství musí pozorně sledovat případné kanály, které spojují protisocialistické živly, sledovat mezi nimi navazování bezprostředních kontaktů a nepřátelského spojení. Jednotlivé akce, provedené v polední době, potvrzují nutnost houževnaté práce v tomto směru.

Ovšem naše opatření se liší a budou se lišit svojí specifikou, která je charakteristická pro každou zemi, poněvadž nepřítel působí ve směru ke každé zemi podle své volby.

Když však vezmeme v úvahu zvýšenou aktivitu nepřitele, pokud jde o jeho pokusy stmelovat protisocialistické elementy, možná by bylo potřeba shrnout materiály o podobných analýzách, ještě jednou si vyměnit informace a určit si další společná opatření.

Při charakteristické operativní situaci chtěli bychom se zastavit ještě u dvou otázek.

První z nich: aktivizace podvratné činnosti církevních-sektářských živlů. Otázka našich opatření po této linii ne-  
jednou a všestranně byla již projednávána. Novým elementem, podle našeho názoru, je velká agresivita v činnosti katolického duchovenstva, svědků Jehovových a sektářů - evangeliků, kteří mají bezprostřední spojení se zahraničními podvratnými centry.

Nebezpečnost jejich činnosti je zesílena také proto, že tato kategorie osob stále častěji je získávána protisovětskými a nacionalistickými živly k protispolečenským akcím. Mezi církevníky a sektáři, jsou to lidé s cizím světovým názorem, nepřítel snadněji nachází spojence pro boj proti socialistickému zřízení.



Jeví se nám, že naše společná práce po této linii vyžaduje dalšího zdokonalení a těsnější koordinace.

Druhý moment: v západních zemích se zvedl počet politických vražd, únosů rukojmých, únosů diplomatů, únosů letadel. Ač se to zdá paradoxní, zejména v poslední době teror jako prostředek politického boje se opět začal křisit. Znovuzrození teroru jako metody boje bylo vyhlášeno na nedávném sjezdu "Organizace ukrajinských nacionalistů". Ideje teroru neustále propagují Dašnakové. V Izraeli byla vytvořena řada organizací teroristického charakteru. Jedna z nich je složena z bývalých kriminálních živlů, jejichž část odpykla trest v Sovětském svazu. Tato organizace spojuje svoji činnost s pronikáním na území našeho státu. Metoda teroru je otevřeně propagována oficiálním tiskem protisovětských center. Tak např. jeden z vedoucích činitelů NTS se v časopise "POSEV" obrátil s příinou výzvou, že je třeba "rozvíjet aktivní formy boje až po teror". K teroru jsou přitahováni také maoisté.

Tak nutnost aktivního boje proti terorismu vyvstává jako nejdůležitější úkol v celkovém komplexu operativních opatření při práci proti ideologické diverzi nepřítelů.

Toto nás zavazuje seriózně promyslet sjednocení našeho úsilí s tím, abychom proti nepřítelům připravili dobře sladěná a přesně koordinovaná kontraopatření.

Podle našeho názoru je třeba doplňujícím způsobem shrnout materiály k této problematice a speciálně se sejit v zainteresovaném kruhu za účelem vypracování společných opatření pro boj proti terorismu a extremismu.



Soudruzi, v květnu 1975 se konalo, jak je vám známo, celosvazové jednání pracovníků orgánů Státní bezpečnosti SSSR, při kterém byly posuzovány otázky dalšího zdokonalení rozvědné a kontrarozvědné činnosti orgánů Výboru státní bezpečnosti. Je přirozené, že se tam věnovala velká pozornost operativní práci ve směru boje proti ideologické diverzi nepřítelů.

Při formulování úkolů orgánů Státní bezpečnosti, které vyplývají z usnesení XXV. KSSS, s. ANDRŮPOV podtrhl, že operativní činnosti Výboru státní bezpečnosti za současných podmínek musí dobře zapadat do celkového procesu rozvoje našeho politického systému v plném souladu s Ústavou země, zaručenými právy občanů a platným zákonodárstvím.

Další rozvoj demokracie se nemůže neodrazit na obsahu, formách a metodách praktické činnosti orgánů Výboru státní bezpečnosti v boji proti ideologické diverzi nepřítelů a nepřátelskými projevy protisovětských živlů. Výbor státní bezpečnosti, působící v rámci zákonem jemu dané kompetence, podniká potřebná opatření na zjišťování, předcházení a mražení trestné činnosti, avšak zároveň s tímto pozorně a taktně se chová ke každému sovětskému člověku při řešení otázek, které tím či jiným způsobem mohou ovlivnit jeho osud.

Čekisté ve své činnosti neustále prověřují politický přístup k řešení operativních úkolů, rozvíjejí své schopnosti, zdokonalují formy a metody práce za současných podmínek.

Je přirozené, že jednou z hlavních otázek, které stojí před námi, je otázka metod odvracení a přerušování nepřátelské činnosti. Orgány Státní bezpečnosti Sovětského svazu se řídí usneseními a pokyny naší strany o tom, že v boji proti



trestné činnosti za socialismu hlavní musí být preventivní profylaktická práce.

Toto v žádném způsobu neznamena, že v případě nutnosti nemusíme rozhodně zmařit nepřátelskou činnost protisovětských živlů za pomoci represivních opatření. Toto jsme dělali, děláme a budeme i nadále dělat. Nemůžeme nepřátelským živlům devolit, aby se staly příživníky demokratických svobod našeho státu, využívaly humanismu sovětského zřízení, aby vykládaly a přizpůsobovaly zákon pro potřeby své protispolečenské činnosti.

My však opatření represivní považujeme za opatření krajní. Výbor státní bezpečnosti vychází z toho, že tato opatření musí být použita tehdy, kdy byly vyzkoušeny všechny ostatní formy a metody na odvracení nežádoucích projevů a činů. V této souvislosti se hodí vzpomenout Marxe, který ve své práci "Svatá rodina" napsal:

"... Stát musí vidět dokonce i v narušiteli zákona... člověka, žijícího tělecko státu, ve kterém žije krev jeho srdce, vojáka, který musí bránit vlast ... člena společnosti, vykonávajícího společenské povinnosti, hlavu rodiny, jehož existence je nutná, a nakonec to nejhlavnější - občana státu".

Naše linie v otázce profylaktické práce tomuto přístupu plně odpovídá. Je přirozené, že při pohlížení na represivní opatření jako na opatření krajní, museli jsme zesílit hledání nových cest a forem pro odvracení nepřátelské činnosti. Nás již neuspokojuje profylaxe osob po spáchání protispolečenských činů. Postavili jsme před sebou cíl profylaktické práce ve stadiu odvracení možnosti, aby se jednotlivé osoby



postavily na cestu nepřátelské činnosti. To je předcházet trestné činnosti před jejím spácháním. Za podmínek zdokonalování sovětské socialistické demokracie je to cesta jediné správné, tím spíše na úseku boje proti ideologické diverzi nepřítele. Nedávno jsme měli možnost prověřit si naši připravenost k podobnému druhu činnosti. Skupina osob se připravovala provést protisovětské shromáždění, kde chtěla vypracovat program a prohlásit se téměř za stranu. Naše operativní příprava, dá se říci, nebyla špatná, což nám dovolilo zadokumentovat a přerušit podle zákona jejich nepřátelské činy. Avšak záměry těchto osob by určitě ožily, poněvadž během vyšetřování by se staly známými určitému kruhu osob. Podařilo se nám dosáhnout toho, aby záměr zahynul již při samotném zrodu. Vycházeli jsme a vycházíme z toho, že veškerá nepřátelská činnost, která se stane širěji známou a tím vyvolává politicky nevýhodný veřejný ohlas, je vlastně naším nedodělkem, je to zmetek v naší operativní práci.

V této souvislosti klademe velké nároky na posílení agenturní sítě, která by dovolovala závčas získávat potřebné informace, znát situaci a odhalovat záměry jednotlivých osob, které se dostaly na cestu protispolečenské činnosti.

Souběžně s tímto vznikla nutnost rozšířit povinnosti agentury, jako hlavního prostředku odvracení nepřátelské činnosti protisovětských živlů. Rozšířené povinnosti vidíme především v tom, že vedle úkolů odhalování a tajné operativní dokumentace agenti Státní bezpečnosti musí řešit úkol na odvracení trestných činů. V této souvislosti i sám proces rozpracovávání posuzujeme poněkud v jiném směru. Jestliže dříve před rozpracováváním byl vytýčen úkol zejména prověřit přicházející materiály a v případě jejich potvrzení docházelo k tajnému získávání důkazů o trestné činnosti a k



odhalování její podstaty, za nynějších podmínek vedle tohoto díváme se na rozpracovávání jako na proces odvracení nepřátelské činnosti.

Při tom reálně vycházíme z toho, že odvracení nepřátelské činnosti ještě není dovršením práce ve směru k rozpracováváním osobám, poněvadž zabránění trestnému činu není ještě převýchovou. Avšak my počítáme, že zanechání aktivní nepřátelské činnosti, což se nám podařilo, alespoň ve zmíněném případě, to je již báze pro to, abychom mohli pokračovat i v převýchovné práci.

Takový přístup k rozpracovávání nutí nás zamýšlet se nad různorodostí operativních metod. Poněvadž každé rozpracovávání má svou specifickou, je přirozené, že výběr těchto metod a způsobů odvracení vyžaduje hlubokých znalostí nejen o charakteru nepřátelské činnosti rozpracováváné osoby, ale také celého jejího způsobu života.

Proto nové požadavky na rozpracovávání si také vynutily potřebu sestavovat "psychologický portrét" rozpracováváné osoby. Čím více je přesnější tento portrét, tím přesnější jsou naše opatření ke konkrétní osobě, která se stala objektem pozornosti orgánů Státní bezpečnosti. Na tomto základě mohou být dělána účinnější operativní opatření jako kompromitace rozpracováváné osoby v očích veřejného mínění a okolí, využití z operativního hlediska výhodných slabín nebo záporných stránek jeho chování nebo naopak podnitit její kladné stránky. Určitý účinek při dobré znalosti objektu mohou přinést osobní kontakty operativního pracovníka s rozpracovávánou osobou, které dovolují bezprostředně působit na rozpracováváného, zabraňovat a omezovat projevy, které jsou nežádoucí.



Operativní předcházení akcí ideologické diverze se provádí také za pomoci jiných metod. Podle našeho názoru nezbytnou podmínkou je propagandistické zajištění operativních opatření. Je to diktováno tím, že opatření orgánů Státní bezpečnosti musí být předložena společnosti, setkat se se souhlasem a získat podporu ze strany pracujících.

Není nám lhostejné, zda jsou naše opatření při zajišťování bezpečnosti státu pochopitelná širokým vrstvám obyvatelstva, zda vyvolávají pocity sympatie, nebo naopak špatné vysvětlování a zdůvodňování bezpečnostních opatření bude v tom či jiném případě obráceno nejen proti Výboru státní bezpečnosti, ale také proti politickému kursu strany.

V této souvislosti se můžeme odvolat na příklad z nedávné minulosti. Zatčení ORLOVA a GINZBURGA, jak je vám známo, předcházelo vystoupení "Literárních novin", které odhalilo celou podstatu jejich trestné činnosti. Při tom je důležité to, že v tomto případě vystoupil člověk ze stejného prostředí. Není pro vás samozřejmě tajemstvím, že PETROV-AGATOV byl agentem, ale my jsme si spočítali, že jeho veřejné vystoupení v tomto případě je výhodnější, než jeho využívání jako tajného spolupracovníka. Vystoupení "Literárních novin" skutečně zajistilo správné pochopení ze strany veřejnosti opatření, které souvisejí s přerušением nepřátelské činnosti tzv. "Výboru pro kontrolu helsinských dohod".

Mezi opatřeními, spojenými s propagandistickým zajištěním bezpečnostních akcí, významné místo zaujímá vystoupení osob, které zanechaly trestné činnosti a postavily se na cestu jejího odsouzení. Z naší praxe je možné ukázat v tomto směru takové příklady, jako je tisková konference JAKIRA a KRASINA, článek v tisku ukrajinského nacionalisty DZJUBY, televizní rozhovory s řadou odhalených emisarů NTS, sionistů a jiné.



Toto jsou některé momenty z naší praxe. Chápeme, že všechno toto je určováno specifičností operativní situace v naší zemi, avšak v souvislosti s touto poradou jsme dostali možnost vyjádřit se k této otázce v rámci výměny zkušeností.

Politika trestnosti, jak zde vidíte, se stává takticky pružnější a s větší volbou, plněji využívá možnosti sovětského trestního, administrativního a občanského zákonodárství.

Důležitým elementem v činnosti orgánů Výboru státní bezpečnosti je podle našeho názoru těsná spolupráce s bezpečnostními orgány bratrských socialistických zemí, jednotě v boji proti společnému nepříteli.

Proces upevňování vztahů mezi bezpečnostními orgány a zvyšování spolupráce vyplývá z politiky našich stran, odráží proces integrace socialistických zemí. Toto probíhá na všech úsecích činnosti orgánů pro zabezpečování Státní bezpečnosti. Probíhá také na úseku boje proti ideologické diverzi nepřítelů.

Na základě plánu spolupráce mezi bezpečnostními orgány je možné říci, že na úseku boje proti ideologické diverzi byla uskutečněna řada důležitých organizačních i praktických opatření. Toto bylo zdůrazněno v souvislosti s hodnocením práce semináře v Havaně. Nemalý význam měla také mnohostranná schůzka ve Varšavě k otázkám boje proti podvratné činnosti Vatikánu a jiným klerikálním centrům. Konečně se řada mnohostranných pracovních schůzek pro vypracování konkrétních opatření v rámci společné činnosti jako např. pro universiádu v Moskvě a Sofii, při vypracování politiky a taktiky pro využití pražské KMK a jiné.



V posledních dvou až třech letech představitelé Výboru státní bezpečnosti se pravidelně setkávali na úrovni vedení Výboru státní bezpečnosti a operativních správ s příslušnými zástupci bezpečnostních orgánů socialistických zemí. Tyto schůzky pokaždé nám napomohly kupředu při konkretizaci spolupráce, při vypracovávání praktických opatření na zmaření podvratných akcí nepřítelů.

Máme zajímavá společná rozpracovávání po linii boje proti ideologické diverzi nepřítelů s bezpečnostními orgány MLR, BLR, NDR, Republiky Kuba, MoLR, PLR, ČSSR.

S radostí konstatujeme, že všechna naše práce s orgány Bezpečnosti zemí socialistického společenství, naše schůzky s vedoucími a operativními pracovníky probíhají v duchu plného vzájemného porozumění, vyznačují se velkou otevřeností, to znamená, svědčí to o duchu pravého proletářského internacionalismu. Naše spolupráce po linii boje proti ideologické diverzi nepřítelů, jakož i po všech ostatních liniích, celkem odpovídá požadavkům našich stran a zájmům při zajišťování bezpečnosti zemí socialistického společenství. Je nám považována za důležitou etapu v dalším upevňování a rozšiřování vzájemné spolupráce po této linii bezpečnostní činnosti.

Soudruzii! Pro sovětské čekisty je rok 1977 významným rokem. Spolu se všim lidem budeme oslavovat 60. výročí Velkého října, který zahájil novou epochu světovou historii - epochu přechodu od kapitalismu k socialismu.

Ve stejném roce budeme oslavovat 100. výročí narození Felixe Edmundoviče DZERŽINSKÉHO, nejbližšího spolupracovníka velkého LENINA, významného stranického a státního činitele, heroického bojovníka proletářské revoluce, která byla první v historii lidstva.



V prosinci 1977 uplyne 60 let od založení sovětských orgánů státní bezpečnosti. Sovětští čekisté vítají své jubileum s ohromným elánem a pocitem splněných povinností. Vysoké hodnocení, které se dostalo Výboru státní bezpečnosti na XXV. sjezdu KSSS, inspiruje k novým bojovým úspěchům. Sovětští čekisté toto hodnocení považují za pokyn strany všemožně zvyšovat spolehlivost ochrany bezpečnosti naší socialistické vlasti a vynaloží všechny síly, znalosti a zkušenosti proto, aby tento pokyn splnili, aby si důvěru strany zasloužili.

Archiv bezpečnostních složek